

tilfreds med Bestemmelsen. Hvad Kaldelsesmaaden angaar, betragter jeg den som saavel som mulig, og jeg kan næsten sige, at jeg vil gaa med til ubeset at tage et hvilket som helst Forslag for at faa en anden Kaldelsesmaade end den uheldige, der nu finder Sted, men dog tror jeg, at den Lønningsmaade, der nu er foreslaaet, absolut vil høde noget paa Ulemperne ved den nuværende Kaldelsesmaade. Mit Standpunkt lige over for Lønningerne er ganske modsat det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, idet jeg ikke kalder disse Lønninger for store eller for overdrivne. Jeg vil tværtimod gaa til at kalde dem beskedne, og jeg vil i ethvert Fald haabe, at de ikke blive bestaarne i nogen som helst Henseende, thi saa meget er i alt Fald givet, at skulle Lærerne have Evne og Dydighed til at udføre den store Værning, der paahviler dem, er der en Ting, de skulde være fri for, og det er Næringsforger.

N. J. Jensen: Det er udtalt af flere Medlemmer her i Dag, med hvilke jeg ellers deler Anskuelse, at dette Lovforslag dannede et godt Grundlag for Forhandling. Det er Udtalelser, som jeg ikke kan dele. Dersom man skal sige, at dette Lovforslag er et godt Grundlag for Forhandling, tror jeg, vi kunne sige det om alle Lovforslag, der ere forelagte her i Tinget. Jeg synes ogsaa, at det fremgaar af den Forhandling, der er ført her i disse to Dage, at man har udtalt sig imod de allerfleste væsentlige Punkter i dette Lovforslag. Naar Forholdene ere saadanne, synes jeg ikke, at man med nogen Ret kan sige at Forslaget danner et godt Grundlag for Forhandling, og at man kan vente, at der vil komme et godt Resultat ud deraf. Ja, dersom den højtærede Minister vil fratagde de væsentlige af de Bestemmelser, han har indsat i Lovforslaget, kunne vi faa et Resultat. Jeg gaar ogsaa ud fra, at dette maa blive Tilfældet. Jeg vilde gerne have været med til at deltage i den Tak, som er ydet den højtærede Minister, fordi han har forelagt dette Lovforslag, hvis dette Lovforslag i alt væsentligt havde haft et andet Indhold, end det nu har. Jeg vilde have været med til at takke den højtærede Minister for, at han havde forelagt et Lønningsforslag, hvis det ubelukkende havde været et Lønningsforslag af den Bestaffenhed som dette. (Afbrydelse) for det kunne jeg lide, og der er mange flere end mig, der kunde lide det. Jeg tror, at det vilde være blevet modtaget med stor Taknemmelighed af alle Landets Lærere, og jeg vilde have været blandt dem, der takkede for det, uagtet jeg

er bleven saa gammel, at jeg ikke kunde nyde stort Udbytte af det, saa at det ikke var for min egen Skyld, jeg vilde være taknemmelig. Ogsaa den Bestemmelse i Lovforslaget, at Børneantallet kan indskrænkes, for at Undervisningen derved skal forbedres betydeligt, vilde jeg være med til. Men naar jeg ser paa Ræsten, finder jeg intet Punkt, til hvilket jeg ikke kommer i Modsigning, og jeg synes ogsaa, at alle de Udtalelser, der ere komne frem, gaa i samme Retning. Jeg glædede mig særlig ved de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen). Jeg kan næsten i et og alt — hvad der jo ellers ikke er almindeligt — slutte mig til hans Udtalelser, men jeg finder virkelig ikke, at der var meget, Ministeren kunde glæde sig ved, i disse Udtalelser. Der er mange Gange i Sommerens Løb blevet sagt til mig af Lærere rundt omkring: Kunne vi vente at faa en Skolelov? Nu kunde jeg jo sige, ligesom saa mange have sagt: Ja, det kunne vi nok, Trangen til at faa en bedre Lærersalæring er jo saa almindelig anerkendt, at der ikke kan være Tvivl om, at vor højtærede Minister ogsaa vil forelægge et saadant Lovforslag, og at dette Lovforslag vil vinde almindelig Tilslutning, derom kunne vi føle os forvissede, saa at I kunne glæde Jer og klappe paa Jer kommer; nu kommer snart den gylde Tid, efter at I have sigeet paa Labben i saa mange Aar. Jeg har imidlertid ikke sagt noget saadant. Jeg har sagt til dem: Det skulle I ikke bygge paa, jeg tvivler meget paa, at vi i indværende Samling saa et Lærersalæringsforslag, som Lærerne kunne glæde sig ved, og jeg skal sige Jer hvorfor. Og saa sagde jeg min Grund: Dersom jeg ellers har en rigtig Forstaaelse af den Tankegang, som har raadet hos vore Ministre i de senere Aar, føler jeg mig forvisset om, at dersom der er en eller anden Retning er Trang til et Lovforslag, som man er vis paa at kunne faa gennemført, altsaa stasse Tilslutning i dette og det andet Ting, vil det blive saaledes indviklet, og Omslaget blive af den Bestaffenhed, at man kan være sikker paa, at der ikke kommer noget ud af det; Emballagen ødelægger Kærnen i Lovforslaget. Der er faldet saa mangfoldige Udtalelser her i disse Dage, at jeg ikke skal gentage, hvad det er sagt saa mange Gange, om disse mange indskrænkende Bestemmelser, som dette Lovforslag indeholder. Den Nødvendighed, som Forældre naturlig have over deres Børn, bliver indskrænket end yderligere, end den er, derved, at man vil have Skolegangen udvidet baade i Begyndelsen og i Enden. . . (Afbrydelse). . . Ja, Enden af Skolegangen mener